

РЕШЕНИЕ

№ 419

гр. Русе, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Т. И.а

при участието на секретаря Миглена Ц. Кънева
като разгледа докладваното от Татяна Т. И.а Гражданско дело №
20234520105744 по описа за 2023 година

Ищецът Община Р. твърди, че на 06.02.2019 г., около 03,00 ч. Е. Е. управлявал л.а., „Фолксваген“, модел „Поло“, с ДКН: Р 9412 KB, негова собственост. При управление на автомобила в гр. Р., на кръстовището, образувано от бул. „Г.Д.“ и бул. „Б.“, Е. поради движение с несъобразена скорост се блъснал в мантинела, собственост на Община Русе. Вследствие ПТП-то били нанесени щети по предпазното съоръжение. Автомобилът на виновния водач бил с валидна застраховка гражданска отговорност /полица № BG/02/118001953106/, сключена с ответника. Тези обстоятелства се доказвали от представения протокол за ПТП № 1688885/21.03.2019 г. Същият представлявал официален свидетелстващ документ, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения. По смисъла на чл.179 ГПК той се ползвал не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на съставителя, но и с материална доказателствена сила относно самото удостоверение волеизявление.

На 12.10.2022 г. Община Русе отправила претенция към ответното дружество за изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 1456,61 лв., към която била приложена калкулация за направените разходи по отстраняване на вредите. ЗД „БУЛ ИНС“ АД и до настоящия момент не и изплатило обезщетение във връзка с отправената претенция.

Процесното ПТП се е реализирало на булевард в чертите на гр. Русе, поради което отговорна за поддържането на същия, съгласно чл.30, ал.3 от Закона за пътищата е Община Русе. Собствеността на пътищата се разпростира върху всички основни

елементи на пътя, в т.ч. и върху пътните принадлежности, по силата на § 1, т.4 ДР на ЗП, сред който били и предпазните огради. От съставения протокол за ПТП се установявало, че в настоящия случай било налице противоправно поведение на водача на процесния автомобил, който нарушил разпоредбата чл.20, ал.2 от ЗДП. По време на ПТП-то автомобилът му бил с валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответника.

Предвид изложеното и на основание чл.498, ал.3 КЗ, във връзка с чл.45 от ЗЗД, моли да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата 1456,61 лв., представляваща дължимото застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ за вредите, нанесени на общинско имущество - мантинела, ведно със законната лихва от 11.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане. Претендира и направените в производството разноски.

В отговора на исковата молба ответникът ЗД „БУЛ ИНС" АД, гр.София, оспорва претенцията на ищеца по основание и размер. Счита, че представените по делото доказателства не установяват механизма на процесното ПТП. Единственият документ, който представя ищецът, бил съставеният по случая Констативен протокол за ПТП, който не се ползвал с материална доказателствена сила в частта „Обстоятелства и причини за ПТП", доколкото нямало данни длъжностното лице да е възприело лично настъпването на инцидента. Без да е установен механизмът на ПТП не можело да бъде направен извод за това кой от участниците е действал противоправно, а без установено противоправно поведение не подлежала на приложение презумпцията за вина по чл. 45, ал.2 ЗЗД. Предвид функционалната обвързаност между отговорността за вреди на водача на МПС и неговия застраховател по полица „Гражданска отговорност", ответникът оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на МПС. Твърди, че събитието е случайно деяние по смисъла на чл.15 от НК за водача на МПС, като за него не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите. При липсата на акт по чл. 300 ГПК твърденията на ищеца за търпени вреди, произтекли от непозволено увреждане, подлежали на пълно и главно доказване. Оспорва правните доводи на ищеца за допуснати от водача на МПС нарушения на правилата за движение по чл. 35 от ЗДвП. Твърди още, че претендираната сума от 1456.61 лв. е силно завишена и не отговаря на действителния размер на щетите, съобразно разпоредбата на чл. 386 КЗ. Оспорва и претендираната лихва, както и причинно-следствената връзка между процесния инцидент и посочените в исковата молба щети. Твърди, че същите вече са били налице от предходни произшествия.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Притезателното имуществено право на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента за получаване на обезщетение за претърпени от деянието вреди се субсумира под правната норма, установена в разпоредбата на чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. с чл. 498, ал. 3 КЗ, установяваща възможност за предявяване претенцията на увреденото лице пред съд, единствено ако след получаване на писмената застрахователна претенция на увреденото лице по чл. 380 КЗ застрахователят не е платил в срока по чл. 496, ал. 1 КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение.

С разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ е установено, че допустимостта на прекия иск на увреденото лице при настъпване на застрахователно събитие е обвързана от предявяване на претенция за плащане пред застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и изтичане на тримесечен срок от искането за доброволно плащане. По този начин законодателят е въвел допълнителна процесуална предпоставка за възникване на право на иск на увреденото лице. Следователно съдът дължи проверка както на общите условия, от които зависи съществуването на правото на иск, така и на допълнителните /специални/ предпоставки - в конкретния случай, установените в разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ, а именно - започнала процедура за доброволно плащане на застрахователно обезщетение и изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ, в който е заплатено или определено обезщетение от страна на застрахователя, с размера на което увреденото лице е изразило несъгласие, в който смисъл е и практиката на ВКС /напр. *Определение № 332/19.07.2018 г. по ч.т.д.№ 1614/2018 г., ТК, I т.о./*.

В производството по делото са представени писмени доказателства, установяващи, че ищецът е предявил застрахователна претенция за получаване на обезщетение към застрахователя на делинквента на 11.10.2022 г. До изтичане на тримесечния срок по чл.496, ал.1 КЗ, а и след това липсват данни или твърдения застрахователят да се е произнесъл по претенцията на Общината. Съобразно тези правнорелевантни обстоятелства, съдът намира, че исковата молба е предявена след изтичане на установения в разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ срок, считано от уведомяване на застрахователното дружество за претенцията по реда на чл. 380 КЗ, поради което предявеният по делото иск се явява процесуално допустим.

Възникването на имуществената отговорност на застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение на увреденото лице, регламентирана в чл. 432, ал. 1 КЗ, се обуславя от положителното установяване на следните материалноправни предпоставки (юридически факти): 1. делинквентът виновен да е увредил ищеца, като му е причинил имуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние и 2. гражданската отговорност на делинквента да е застрахована по силата на валидно застрахователно правоотношение по договор за

застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника – застраховател.

Страните не спорят, че МПС „Фолксваген Поло“ с ДК № Р9412КВ, е било застраховано по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Бул Инс“ АД към датата на процесното ПТП.

Видно от представения в четлив вид от Сектор „Пътна Полиция“ Протокол за ПТП № 1688885/21.03.2019 г., изготвен от полицейски служител от същия сектор, на 06.02.2019 г., в 03,30 часа, в гр.Русе, на кръстовище между бул.“Г.Д.“ и бул.“Б.“ участник 1 - л.а.“Фолксваген Поло“ с рег.№ Р 9412КВ, собственост на Е. В. Е. и управляван от него, не съобразява скоростта си с ширината на пътното платно и неговото състояние, при което се блъска в мантинела, причинявайки ПТП с материални щети – 15 м. мантинела и 3 бр. колчета. На виновния водач за процесното ПТП е съставен АУАН № 19-1085-001342/21.03.2019 г. за нарушения на чл.20, ал.2, чл.123, ал.1, т.3, б.А и чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, въз основа на който е издадено и НП № 19-1085-001342/31.05.2019 г., с което са му наложени три адм.наказания „глоба“ в общ размер 260 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за 1 месец.

Разпитаните по делото свидетели Е. Е. – собственик на автомобила, с който е извършено процесното ПТП и неговият син – В. В. заявяват, че никой от тях не е участвал в пътния инцидент от 06.02.2019 г. Предния ден свид.В. взел автомобила на баща си, за да отиде с него на гости в кв.“Ч.“, като оставил ключовете в нея. По-късно вечерта, слизайки до паркинга, свидетелят видял, че автомобилът го няма. Обадил се на баща си, а той от своя страна сигнализирай на тел.112, че автомобилът му е откраднат. Последното обстоятелство се установява и при изслушването в с.з. на представения от Отдел „РЦ 112“-Русе аудиозапис на сигнала, подаден от свид. Е.. След около час на същия се обадили, че колата е намерена блъсната. На инцидента отишли и двамата свидетели, писали обяснения, подписвали документи и полицаите им казали да обявят колата за открадната, за да не носят отговорност. Свид.Е. не обявил автомобила си за откраднат, затова него глобили и му взели книжката.

Свид.В. П., изготвил цитирания по-горе протокол за процесното ПТП, заявява, че не си спомня нищо за случая, но обяснява, че изготвят протокола, когато установят собственика на автомобила. Ако не бъде установен водачът, управлявал превозното средство по време на пътния инцидент, съставят акт на собственика.

Въз основа на тези гласни доказателствени средства, на останалите събрани материали по делото и след оглед на място, е изготвено и заключението по назначената съдебна автотехническа експертиза. Според експерта, необходимите разходи за възстановяване на процесните увредени съоръжения възлизат на сумата 1421.28 лв. с ДДС. Вещото лице потвърждава наличието на причинна връзка между описаното в протокола за ПТП произшествие и настъпилите щети, като счита, че е възможно

увреждането на процесните съоръжения по описания в ИМ начин.

В трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК, се приема, че протоколът за пътнотранспортно произшествие, съставен от длъжностно лице в кръга на служебните му задължения, съставлява официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими към механизма на ПТП. Когато фактът, съставлява волеизявление, направено от участник в ПТП, протоколът има доказателствена сила само относно съдържащите се неизходни факти за лицето, чието изявление се възпроизвежда от съставителя на документа. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката из изисква специални познания, които съдът не притежава.

В настоящия случай протоколът за ПТП е съставен повече от месец след ПТП, но не по волеизявление на участник в пътния инцидент, а след посещение на място, доказателство за което са и описаните в протокола 9 бр. снимки, част от които са и представени по делото. Както сочат първите двама свидетели, на място са идвали органите на полицията, като са давали и обяснения пред тях, но протоколът е съставен по-късно, тъй като по твърдения на собственика на автомобила и сина му, МПС е било откраднато от трето неизвестно лице. Впоследствие колата не е обявена за открадната и протоколът за ПТП, АУАН и НП са съставени на свид.Е., който ги е подписал без възражения. Освен това, налице е и експертно заключение, с което се потвърждава наличието на причинно-следствена връзка между описаното в протокола за ПТП произшествие и настъпилите щети, както и възможността увреждането на процесната мантинела да е станало по описания от ищеца начин.

Ето защо следва да се приеме, че деянието на водача на автомобила е било противоправно, за което същият е санкциониран с влязло в сила НП.

С оглед изложеното, съдът намира, че всички елементи на фактическия състав, пораждащ деликтната отговорност на собственика и водач на л.а.“Фолксваген Поло“, с рег.№ Р 9412 KB, са осъществени в обективната действителност.

Съгласно чл.30, ал.3 от Закона за пътищата, Агенция „Пътна инфраструктура“ и общините осъществяват съвместно дейностите по изграждането, поддържането и ремонта на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, а предпазните огради са „пътни принадлежности“ по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗП и основни елементи на пътя.

Съобразно представените от Община Русе писмени доказателства и заключението на вещото лице, съдът приема, че стойността на увредените и подменени

мантинели на мястото на процесното пътно произшествие възлиза на сумата 1421.28 лв. Предявеният иск следва да се уважи до посочения размер, ведно със законната лихва от изтичане на тримесечния срок, в който ответникът е следвало да се произнесе – 11.01.2023 г. Над този размер до претендираните 1456.61 лв. претенцията като неоснователна подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на правния спор и по компенсация ответникът дължи на ищеца деловодни разноски в размер на 500.43 лв.

Мотивират така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул.,„Джеймс Баучер“ 87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, на основание чл. 498, ал.3 от КЗ, във вр. с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, да заплати на Община Русе, с Булстат: 000530632, пл.“Свобода“ 6, сумата от **1421.28 лв.**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, нанесени на общинско имущество от настъпването на застрахователно събитие по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, а именно - пътнотранспортно произшествие, настъпило на 06.02.2019 г. в гр.Русе, ведно със законната лихва, считано от 11.01.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над присъдения размер от 1421.28 лв. до пълния му предявен размер от 1456.61 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, с ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул.,„Джеймс Баучер“ 87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, да заплати на Община Русе **500.43 лв.** разноски по компенсация.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Русе в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____